

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 206/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 28 kwietnia 2021 roku w sprawie II K 185/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Obrońca podniosła: 1. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na: - niesłusznym przyjęciu, że postępy u skazanego są umiarkowane, podczas gdy skazany był kilkakrotnie nagradzany w zakładzie karnym, nie sprawia większych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	problemów i ma negatywny stosunek do popełnionych czynów; - nieustosunkowaniu się w żaden sposób do sytuacji rodzinnej, majątkowej i finansowej i skazanego; 2. obrazę przepisów prawa materialnego – art. 86 kk, poprzez niezastosowanie zasady pełnej absorpcji zastępując ją zasadą asperacji; 3. rażąco niewspółmierność wymierzonej kary łącznej poprzez wymierzenie rażąco niewspółmiernej kary łącznej za poszczególne przestępstwa w ramach wyroku łącznego.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Żaden z podniesionych zarzutów nie podlegał uwzględnieniu, natomiast Sąd odwoławczy, stosownie do treści art. 440 kpk				

w zw. 433
kpk, rozpoznając
sprawę w granicach
zaskarżenia
dostrzegł z urzędu,
iż w sprawie
doszło do naruszenia
prawa materialnego,
a mianowicie art.
85§2 kk w brzmieniu
obowiązującym
przed 24 czerwca
2020r., które to
przepisy, jako
korzystniejsze Sąd
Okręgowy powinien
stosować i
zastosował. Z tym,
że, z uwagi na inną
sytuację prawną
skazanego związaną
z wykonywaniem
kary pozbawienia
wolności w sprawie
II K 174/20 na
dzień wyrokowania
przez Sąd pierwszej
instancji (kara
wykonywana) i przez
Sąd drugiej instancji
(kara wykonania z
dniem 13.10.2021
r.) zmieniły się
okoliczności mające
znaczenie prawne
na dzień wydawania
wyroku przez Sąd
Apelacyjny z punktu
widzenia art. 85§2
kk. O ile w dniu
wyrokowania przez
Sąd Okręgowy Sąd
ten mógł objąć
karą łączną kary
z trzech wyroków,
a mianowicie w
sprawach II K
174/20 Sądu
Rejonowego w
Słubicach – wyrok

łączny z
25.06.2020r., II K
124/20 wyrok z
dnia 2.12.2020r.
i pominięty, a
wynikający m.in. z
karty karnej w
sprawie połączonej
II K 65/21
(k. 11) wyrok
Sądu Rejonowego w
Słubicach w sprawie
II K 323/19 z
dnia 14.10.2020r., o
tyle, z uwagi na
wykonanie kary w
sprawie II K 174/20,
Sąd Apelacyjny
kary orzeczonej w
tej sprawie nie
mógł połączyć z
pozostałymi jeszcze
niewykonanymi.
Dlatego też stosując
reguły wypracowane
w orzecznictwie
(zob. np. uchwała
składu 7 sędziów
SN z 28 czerwca
2018r. I KZP 3/18
Legalis, wyrok SN z
23 stycznia 2019r. V
KK 516/18 Legalis,
wyrok z 27 czerwca
2019r. V KK 235/18
Legalis, wyrok SN z
3 marca 2021 r. II
KS 1/21 Legalis) Sąd
odwoławczy orzekł
reformatoryjnie
mając na względzie
treść art. 434 §
1 kpk i kierując
się tym, aby nie
pogorszyć sytuacji
skazanego. Łącząc
kary orzeczone
wyrokami w
sprawach II K
124/20 i II K 323/19

Sąd Apelacyjny zastosował taką samą zasadę łączenia kar, a mianowicie asperacji przy czym w szerszym zakresie, bo w postaci zbliżonej do absorpcji, gdyż, łącząc kary 3 lat i roku pozbawienia wolności wymierzył karę łączną wyższą „tylko” o 2 miesiące od kary najsurowszej, podczas gdy Sąd Okręgowy łącząc kary 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności z karą 3 lat pozbawienia wolności wymierzył karę 5 lat pozbawienia wolności. Nowa kara łączna nie pogorszyła sytuacji skazanego. Przy założeniu uwzględnienia przez Sąd Okręgowy kary z wyroku pominiętego i przy zastosowaniu takiego samego stopnia absorpcji do połączenia 3 kar pozbawienia wolności, a mianowicie 12 % Sąd ten wymierzyłby karę łączną co najmniej 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Wynika to z następującego przeliczenia. Przy

łączeniu kar 2 lat 8 miesięcy i 3 lat pozbawienia wolności stopień redukcji wynosił 12%, gdyż 60 miesięcy - wymierzona kara łączna podzielone przez 68 miesięcy, jako sumy kar branych pod uwagę przy łączeniu daje 88% absorpcji, zatem redukcja kary to 12%. Takie samo obliczenie dla sumy 3 kar, które Sąd Okręgowy powinien objąć orzekaniem to 68 miesięcy + 12 miesięcy = 80 miesięcy x 88% = 70,4 miesiąca, co w przeliczeniu na lata i miesiące wynosi 5 lat i ponad 10 miesięcy. Założyć zatem trzeba, iż taką karę łączną orzekłby Sąd Okręgowy, gdyby nie pominął ostatniego wyroku, stosując te same reguły.

Sąd Apelacyjny łącząc kary 3 lat i roku pozbawienia wolności wymierzył karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, zastosował stopień absorpcji dużo korzystniejszy, bo 21% ($36:48=79\%$, a więc stopień redukcji kary 21%). Miał zarazem na

względnie i to, aby sytuacja prawna skazanego nie uległa pogorszeniu do tej, jaką miałby, gdyby Sąd pierwszej instancji przy orzekaniu kary łącznej prawidłowo uwzględnił wszystkie wyroki i kary. Wymierzyłby wtedy, jak wskazano to wyżej karę co najmniej 70 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny orzekł karę łączną 3 lat i 2 miesięcy, a więc 38 miesięcy pozbawienia wolności obejmując nią kary wymierzone dwoma wyrokami w sprawach II K 124/20 i II K 323/19. Skazany odbył karę 2 lat i 8 miesięcy w sprawie II K 174/20, a więc 32 miesięcy pozbawienia wolności. Sumując karę odbytą - 32 miesięcy z orzeczoną przez Sąd Apelacyjny 38 miesięcy, co daje 70 miesięcy - skazanego dotknie taka sama represja (kara), jaką powinien wymierzyć mu Sąd pierwszej instancji stosując podobne reguły przy łączeniu 2 jak i 3 kar pozbawienia wolności.

W takim układzie procesowym należało ocenić zasadność zarzutów i wniosków apelacji obrońcy. W pierwszej kolejności należało więc zauważyć, iż zaniechanie zaskarżenia wyroku, albo cofnięcie apelacji mogło doprowadzić do korzystniejszego położenia skazanego, bowiem, gdyby wyrok Sądu Okręgowego się uprawomocnił, to Sąd ten, w kolejnym postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, mógłby zastosować korzystniejsze reguły łączenia kar. Zaskarżenie wyroku spowodowało jego nieprawomocność, a w tym okresie skazany zakończył odbywanie kary pozbawienia wolności w sprawie II K 174/20 i jej wyeliminowanie jako składnika kary łącznej, a który miał bardzo istotne znaczenie biorąc pod uwagę jej wymiar. Potrzeba procedowania przez sąd z urzędu w przypadku postępowania o wyrok łączny sprawia, iż

koniecznym stało się rozpoznanie apelacji obrońcy, bo i uznanie jej niedopuszczalności na obecnym etapie, przy zakończeniu odbywania kary przez skazanego w sprawie II K 174/20, nie wywołałoby skutku, o jakim mowa powyżej.

Zastosowanie przez Sąd Apelacyjny tak korzystnego stopnia absorpcji wskazuje na bezzasadność zarzutów obrazy prawa materialnego i rażącej surowości kary. Przy takiej charakterystyce skazanego, wielokrotnej karalności, powrocie do przestępstwa, ciężarze gatunkowym przestępstw i ich wielości oraz różnorodności należało wykluczyć zastosowanie zasady absorpcji. Tym bardziej, że i argumentacja apelacji, powołująca się na to, że okoliczność, iż skazany nie rozpoczął jeszcze odbywania kary w drugiej sprawie, nie powinna być brana pod uwagę, jest chybiona. Wtedy bowiem doszłoby do

bezkarności
skazanego za drugi
czyn niebłahy
przecież, co przy
jego wielokrotnej
karalności i
nieskuteczności
stosowanych
wcześniej kar jest nie
do przyjęcia.

Zarzut błędu w
ustaleniach
faktycznych jest
również oczywiście
bezzasadny.

Prezentowanej
podczas odbywania
kary krytycznej
postawy wobec
popelnionych
przestępstw i trybu
życia przed
początkiem kary
nie można inaczej
ocenić, niż jako
deklaracje, których
skazany nie realizuje
po opuszczeniu
jednostki
penitencjarnej, na
co wskazuje jego
dotychczasowy
sposób życia.
Ponadto skazany nie
wykonuje
nałożonych na niego
obowiązków
naprawienia szkody
i nie realizuje
obowiązku
alimentacyjnego.

Przy wymiarze kary
łącznej sąd nie
stosuje przesłanek z
przywołanego przez
skarżącą art. 53
kk, a z art. 85a
kk, a więc przede
wszystkim powinien

mieć na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, które będą realizowane poprzez wymierzoną przez Sąd Apelacyjny karę. Jeżeli zaś chodzi o pominięcie przez Sąd pierwszej instancji sytuacji rodzinnej, majątkowej i finansowej skazanego, to z tych przesłanek nie można wyprowadzić okoliczności łagodzących. Jeśli sięgniemy do opinii o zachowaniu skazanego w zakładzie karnym, to jego zachowania nie można inaczej ocenić niż jako zmienne. Ośmiokrotnie nagradzany i 3-krotnie karany, w tym za poważne wykroczenie regulaminowe umieszczeniem w celi izolacyjnej. Jeżeli chodzi o sposób życia skazanego na wolności, to również nie można z niego wyprowadzić istotnych okoliczności łagodzących.

Wykształcenie podstawowe, wielokrotnie karany, zadłużony alimentacyjnie, negatywna opinia środowiskowa, uzależnienie od alkoholu. W związku z powyższym, przy wymierzeniu przez Sąd Apelacyjny, w tym skomplikowanym układzie procesowym i związaniu Sądu odwoławczego regułami postępowania apelacyjnego, kary 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, zarzutów i argumentacji apelującej nie sposób uznać za podlegającej uwzględnieniu.			
Wniosek			
Obrońca domagała się zmiany wyroku poprzez wymierzenie kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności, względnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za			

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Żądanie uchylenia wyroku należało uznać za oczywiście bezzasadne, gdyż obrońca nie wykazała wystąpienia przesłanek z art. 437§2 in fine kpk, a mianowicie bezwzględnych powodów odwoławczych oraz konieczności przeprowadzenia przewodu sądowego w całości. Natomiast postulowana zmiana wyroku nie mogła nastąpić z przyczyn wskazanych wyżej. Na uwzględnienie natomiast zasługiwał wniosek o wynagrodzenie za obronę z urzędu, o czym Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie przepisów wskazanych niżej.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	Naruszenie prawa materialnego - art. 85§2 kk, stosownie do treści art. 440 kpk.	

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Wskazano je wyżej przy omawianiu zarzutów apelacji obrońcy.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Orzeczenie co do kosztów procesu.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Rozstrzygnięcie o wynagrodzeniu dla obrońcy z urzędu i zwolnieniu od wydatków nie budzi zastrzeżeń.	
1.8. <i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany

Należało uzupełnić część wstępną wyroku o opis pominiętego wyroku Sądu Rejonowego w Słubicach w sprawie II K 323/19, jak również zmodyfikować część rozstrzygającą zaskarżonego orzeczenia uwzględniając to, iż z powodu wprowadzenia do wykonania kary we wskazanej sprawie i wykonania przez skazanego kary w sprawie II K 174/20 w dniu 13.10.2021 r. do połączenia nadawały się tylko kary pozbawienia wolności wymierzone i podlegające wykonaniu w sprawach II K 323/19 i II K 124/20.

Zwięźle o powodach zmiany

Art. 85§2 kk w brzmieniu sprzed 24 czerwca 2020 roku stanowił, iż podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Skoro

kara pozbawienia wolności w sprawie II K 174/20 została wykonana, nie podlegała połączeniu.

Występujący na datę orzekania przez Sąd Apelacyjny stan faktyczny i prawny spowodował także konieczność umorzenia postępowania w części dotyczącej połączenia kary pozbawienia wolności w sprawie II K 174/20 z karami wymierzonymi na podstawie pozostałych wyroków jak również zaznaczenia, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawia się do odrębnego wykonania. Zaszła też potrzeba nowego zaliczenia na poczet orzeczonej kary łącznej okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od 18.09.2018r. do 23.11.2018r. oraz zmiany numeracji pozostałych rozstrzygnięć zawartych w zaskarżonym wyroku dla zachowania

chronologii ich
punktacji.

Pomimo zmiany
wyroków
wchodzących w
skład kary łącznej
podzielić należało
stanowisko Sądu
Okręgowego o
względności
przepisów kodeksu
karnego
obowiązujących
przed 24 czerwca
2020 roku, już
choćby z tego
powodu, iż obecnie,
a mianowicie od 24
czerwca 2020 roku
Sąd ma obowiązek,
stosownie do treści
art. 86 § 1
kk, wymierzenia
kary łącznej powyżej
najwyższej z kar
wymierzonych za
poszczególne
przestępstwa do
ich sumy, podczas
gdy wcześniej Sąd
miał możliwość
wymierzenia kary
łącznej w granicach
od najwyższej z
kar wymierzonych
za poszczególne
przestępstwa do ich
sumy. Ale oprócz
tego analizując zbieg
przestępstw brany
pod uwagę przy
wymiarze kary
łącznej zauważyć
należało, iż nie
wszystkie
przestępstwa objęte
wyrokiem łącznym,
z którego kara już
została wykonana -

II K 174/20, jak również przestępstwa objęte wcześniejszym wyrokiem łącznym objętym wyrokiem łącznym w sprawie II K 523/19 pozostają w zbiegu realnym pozwalającym na wymierzenie jednej kary łącznej na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów. I tak czyn objęty postępowaniem w sprawie II K 762/19 został przez skazanego popełniony w okresie od lipca 2017 roku do sierpnia 2019 r., podczas gdy wyroki w sprawach II K 235/18 i II K 1045/17 zapadały wcześniej, bo 24.09.2018r. i 6.02.2019r., a i we wcześniejszych wyrokach łącznych Sąd stosował z korzyścią dla skazanego zasadę asperacji. Do połączenia z realnego zbiegu przestępstw pozostawałyby kary jednostkowe: rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności ze sprawy II K 235/18, rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności ze sprawy II K 1045/17 oraz kary 2 i

3 lat pozbawienia wolności ze sprawy II K 124/20. Suma tych kar wynosi 96 miesięcy. Stosując do niej współczynnik absorpcji zastosowany przez Sąd Okręgowy 88% wychodzi 84,48 miesiąca, a więc według tych reguł Sąd wymierzyłby skazanemu karę 7 lat pozbawienia wolności, natomiast według współczynnika zastosowanego przez Sąd Apelacyjny 79% było by to 75,84 miesięcy. I do tego jeszcze wystąpiłaby konieczność odrębnego odbycia kary 4 miesięcy pozbawienia wolności w sprawie II K 762/19. Tymczasem, jak wskazano to wyżej suma kar orzeczonej przez Sąd Apelacyjny i odbytej przez skazanego to 70 miesięcy. Tak więc za korzystniejsze należało uznać zastosowanie przepisów sprzed 24 czerwca 2020 roku, za czym przemawia również popełnienie przez skazanego wszystkich przestępstw pod rządą tej ustawy.

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.	Nie wystąpiły.	# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Nie zaistniały.			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Nie wystąpiła.			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
Nie wystąpiła.			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie zaistniały.		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie było potrzeby ich formułowania.		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
III.	Zmiana zaskarżonego wyroku w zakresie łączenia kar, zaliczenia, odrębnego wykonania oraz umorzenia spowodowała konieczność korekty numeracji pozostawionych w mocy rozstrzygnięć dotyczących kosztów procesu.	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3, 4	Udzielenie przez obrońcę pomocy prawnej z urzędu skazanemu, która nie została opłacona w całości ani w części, dawała podstawę do orzeczenia od Skarbu Państwa wynagrodzenia, stosownie do treści art. 29 ustawy prawo o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 r. (tj. z dnia 16 września 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 1651) oraz §§ 2 i 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r. (tj. z dnia 30 listopada 2018 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 18).	
7. PODPIS		
SO del. Iwona Gdula SSA Maciej Żelazowski SSA Stanisław Kucharczyk		

0.1.1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kara		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana